Nr. 144. Poniedziałek, 24. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok X. Rynek Budowlany: Rok I.

Przetarg.

Na sprzedaż 1.146,86 m³ drewna użytk. dęb. z Nadleśnictwa Krasnystaw odbędzie się dnia **17. stycznia 1929 r.** o godz. 12-tej w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej Nr. 53.

Drewno znajduje się na zrębach odległych od stacji kolejowej Rejowiec i Krasnystaw od 5 do 14 klm.

Informacji udziela Dyrekcja L. P. w Radomiu oraz Nadleśnictwo Krasnystaw.

1594 **Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.**

Przetarg.

Na sprzedaż 930,28 m3 drewna użytkowego sosnowego i 303,75 m3 z Nadleśnictwa Małomierzyce odbędzie się dnia **21 stycznia 1929 r.** o godz. 12 w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej 53.

Informacji udziela Dyrekcja L. P. w Radomiu oraz Nadleśnictwo Małomierzyce. —

1595 **Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.**

Nr. 144. Poniedziałek, 24. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok X. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok I.

PRZEDPŁATA na styczeń 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Dokoła kwestji prowizorjum.

Ze sławnych 14 punktów prezydenta Wilsona, trzeci brzmi: „zniesienie o ile możliwe, wszelkich zapór gospodarczych i równouprawnienie dla wszystkich narodów, zawierających pokój i przystępujących do związku narodów dla jego utrzymania".

Warunki bytu gospodarczego powojennej Europy nie koniecznie pociekły łożyskiem, odpowiadającem temu wskazaniu, jednak między niektóremi państwami, gdzie zwyciężył zdrowy rozum gospodarczy, zaznaczyło się dążenie do utorowania drogi wzajemnej wolnej wymianie handlowej, pomimo, że ów punkt chociaż przeszedł do Paktu Ligi Narodów, lecz w formie nie do poznania, no i dodajmy, bez znaczenia (art. 23 Traktatu Wersalskiego).

Dla Niemiec to zniesienia zapór gospodarczych w stosunkach handlowych z Polską okazało się „nie możliwe", co zresztą najlepiej wyraziło się w wojnie celnej po siedmiu latach politycznego i gospodarczego pokoju. Ten okres czasu pozwolił już zwyciężonym Niemcom szukać konfliktu gospodarczego ze swym wschodnim sąsiadem.

Wolno powątpiewać, czy wojna celna, rozpoczęta w połowie 1925 r. była spowodowana, jeżeli chodzi o Niemcy, nakazem zagadnień li tylko gospodarczych.

W zakresie handlu drzewnego zatarg celny przybrał swoiste i wiadome nam wszystkim formy, wywołując konsekwencje dla kwestji rozwoju niemieckiego przemysłu drzewneg , wcale nie groźne.
Surowiec polski był tani, tańszy od niemieckiego (jak i obecnie) i łatwo uzyskiwany. Znaczna ilość surowca drzewnego, sprowadzanego przez Niemcy w okresie konfliktu celnego, najlepiej dowodzi, że ówczesne cło na ten artykuł, wynoszące 1,5 zł od 100 kg., bynajmniej nie odgrywało rolę czynnika, ograniczającego dowóz surowca z Polski na rynek niemiecki.

Ówczesna różnica cen na drewno w stanie okrągłym, sprowadziła do minimalnego znaczenia tą stawkę celną, która miała być odpowiedzią z naszej strony na podniesienie ceł niemieckich na polską tarcicę.

Gdy za czas od połowy 1925 r. do chwili zawarcia prowizorjum w 1927 r. przeciętne ceny za m. sześć. sosny okrągłej (kłody tartaczne) loco wagon w Polsce wahały się w granicach (w fr. zł) 9,5—23, to w Niemczech (Prusy Wsch.) ceny na ten sam sortyment loco las (t. zn. niekorowane i bez dostawy) średnio kształtowały się na wysokości 23—37,5. Rozpiętość cen na świerk za ten że czas wykazywała nast. rożnicę: w Polsce 9—22, w Niemczech (j. w.) 24,8—40. W związku z znacznem, podrożeniem surowca w Polsce w ubiegłej kampanji, ujawniona różnica stopniowo zacierała się, ostatecznie jednak iglasty surowiec niemiecki pozostał droższy o średnio 30—40 proc. (zależnie od miejsc.) od surowca polskiego.

Ponieważ sprawa przedłużenia prowizorjum stała się obecnie nader problematyczną, przeto należy oczekiwać podwyższenia stawki celej na nasz surowiec, wywożony na rynek niemiecki, jak projektowano, do wysokości 4 zł od 100 kg., Niemcy zaś nie omieszkają odgrodzić się barjerami celnemi od polskiej tarcicy, czyli inemi słowy, po rocznym rozejmie znów się rozpęta wojna celna.

Trzeba jednak przewidzieć, że nowy okres zatargu spotka się już z innymi warunkami, nie tak łagodnymi dla Niemiec, jak w czasie 1925—1927 r. Podaż polskiego surowca w bieżącej kampanji uległa stosunkowo poważnemu ograniczeniu, co z kolei utrudnia obniżeniu nań cen, za jakiem przemawiałby mniejszy odpływ surowca do Niemiec wskutek podniesienia cła, natomiast z drugiej strony pierwszem następstwem przymusowej redukcji importu polskiego drewna okrągłego przez rynek niemiecki, musi być zjawisko, z ekonomicznego punktu widzenia zupełnie zrozumałe — zwyżka cen na tamtejszy surowiec. Nasz eksporter drzewny siłą faktu zwróci się ku rynkom zamorskim, gdzie towar jego jest już znany. Wprawdzie w handlu drewnem miękkiem spotka się on tam z silną konkurencją rosyjską oraz skandynawską, lecz wydaje się, że owa rywalizacja powinnaby ulec osłabieniu z uwagi na ewentualne okolicznościowe zwiększenie dowozu drewna z tych krajów na rynek Rzeszy.

Rzecz jasna, że dowóz ten nie może tak się opłacać niemieckim importerom, jak korzystna dostawa z Polski. Skutki nierozważnej zagranicznej polityki gospodarczej Rzeszy, będzie musiał ponieść niemiecki przemysł tartaczny. Już teraz w tem środowisku silniej zaznacza się dezorjentacja, która musi wręcz fatalnie

odbić się na całorocznej kampanji drzewnej. Ta ostatnia w nowym roku gospodarczym rozwija się pod brzemieniem stagnacji na rynku wewnętrznym i silnego braku gotówki. Zrozumiałem jest przeto niebezpieczeństwo dalszej zwyżki cen na surowiec, zatrważające niemieckiego tartacznika i stawiające go poprostu w położenie bez wyjścia, a tymczasem właściciele lasów w oczekiwaniu blizkiego momentu przywrócenia nowych, choć sztucznych rumieńców niem. konjunkturze surowcowej, zajęli stanowisko wobec interesów tartaczników wręcz nieprzejednane, żądaj c już teraz przeciętnie za m. sz. 3 kl. igl. drewna okrągłego ponad 30 mkn.

Coprawda nie brak też wśród tamtejszych przemysłowców drzewnych głosów nawet ultra optymistycznych, usiłujących zbagatelizowaniem następstw nieprzedłużenia prowizorjum, zasugerować swych kolegów po fachu, licząc wyłącznie na rzekomo mający nastąpić znaczny rozwój budownictwa w przyszłorocznym sezonie.

Jednakowóż powyższe fakty mogą służyć skutecznem antidotum na optymizm.

Stoimy więc u wrót nowego okresu w stosunkach handlowo-drzewnych z Niemcami. W tym okresie rozwinąć mogą się wypadki już w nowych warunkach, dla Niemiec o wiele gorszych niż w latach 1925—1927.

Budownictwo na Wystawie Wołyńskiej 1928.

Przemysł budowlany reprezentowany był przez kamieniołomy (w dziale drogowym), oraz cegielnie i betoniarnie, dachówczarnie i pokrycie dachowe smołowcami w dziale budowlanym.

Cegielnie były licznie reprezentowane przez firmy miejscowe, jak Luszczewski i „Łuczanin" i zamiejscowe, a mianowicie: Cegielnie hr. Jezierskiego w Worotniowie, Sejmiku Horochowskiego, Sejmiku Łuckiego oraz pana A. Birara w Maniewiczach.

Wyroby firm pierwszych, jako firm dużych i starych nie potrzebują specjalnej wzmianki, gdyż cegła łucka znaną jest ze swej dobroci i firmy te posiadają liczne odznaczenia za swe wyroby.

Natomiast z małych nowozałożonych cegielni zasługuje na specjalne wyróżnienie cegła Worotniowska, Sejmiku Horochowskiego i Wł. A. Birara, które to cegielnie w krótkim czasie z pieców polowych potrafiły dać bardzo dobrą cegłę, czem przyczyniają się do podniesienia budownictwa na prowincji, a w szczególności do racjonalnego budowania pieców i kominów, które wskutek powszechnego braku cegły na prowincji z reguły budują się z materjałów łatwopalnych, powodując częste pożary.

Betoniarnie Sejmiku Horochowskiego, Włodzimierskiego i Łuckiego przedstawiły płyty chodnikowe, pustaki, dachówkę cementową, oraz kręgi studzienne. Płyty chodnikowe wszystkich betoniarni przedstawiały się najlepiej, następnie wyróżniała się dachówka pow. Horochowskiego swą mocą i dużą powierzchnią krycia przy stosunkowo małej wadze.

Maszynę do wyrobu dachówek i pustaków przedstawiła firma warszawska Rzewuski.

Oryginalność tej maszyny polega na możności produkowania dachówki o podwójnem kryciu, tj. wyrabianiu odrazu dwóch dachówek łączonych w ten sposób, że jedna połowa podsuwa się pod lewą sąsiednią dachówkę, zaś druga połowa nakrywa sąsiednią z prawej strony. Przy takiem urządzeniu wyrabia się dachówkę cienką, co zmniejsza ciężar pokrycia dachowego.

Oryginalną maszynę do pustaków różnego typu, a w szczególności do pustaków o wielu ściankach, najbardziej polecenia godnych ze względu na izolację cieplną i oszczędność materjału, przedstawił p. Aleksander Osoka, mieszkaniec miasta Łucka; maszyna ta jest jego własnym pomysłem.

Oryginalność i praktyczność tej maszyny polega na zastosowaniu sprężyn, podtrzymujących na prawidłach żelaznych rodzaj młota, który ubija mieszaninę betonową odskakując samorzutnie w górę przy pomocy wspomnianych sprężyn. Takie ubijanie z powodzeniem zastępuje ubijanie ręcznemi młoteczkami, które zabiera dużo czasu. Produkcja tej maszyny jest bardzo wielka, bo dochodzi do tysiąca przeszło sztuk dziennie.

Wyroby smołowcowe były reprezentowane przez dwie firmy: Kuźnickiego Serszy i firmy „Gospodarz z Sieradza". Na specjalną wzmiankę zasługują eksponaty pierwszej firmy, tak zwany „Korjolit", jako mocne, trwałe i łatwe do wykonania krycia dachowego.

Firma „Szyferpol" z Równego przedstawiła w bardzo dobrym gatunku dachówkę, „eternit", bardzo się nadającą do krycia lekkich dachów domostw i domów gospodarczych, zaletą tej dachówki jest nadzwyczaj mała waga, taniość i łatwe krycie.

Z eksponatów, wystawionych przez Dyrekcję Robót Publicznych w dziale budowlanym na pierwsze miejsce wysuwa się „wzorowa zagroda włościańska", składająca się z domu mieszkalnego, obory, spichlerza, stodoły studni i sztachetowego ogrodzenia, pobudowanych z materjałów zastępczych a mianowicie: chata z cegły surowej, budynek gospodarczy z drzewa opałowego z gliną, oraz spichlerz z gliny mieszanej ze słomą.

Zagroda ta, budowana solidnie z najlepszych materjałów przedstawia się bardzo ładnie; obecnie będzie przerobiona na mieszkanie urzędnicze. Koszt budowy zagrody dość znaczny z powodu tempa pracy i droższej robocizny — wynosi przeszło 25 tysięcy złotych.

Z eksponatów Dyrekcji Robót Publicznych na sali wystawowej w dziale budowlanym wystawiono szereg projektów, zatwierdzonych przez Dyrekcję Robót P blicznych, podzielonych na trzy grupy: budownictwo państwowe, szkolnictwo oraz budownictwo prywatne i użyteczności publicznej.

Wystawiono szereg fotografji z miast powiatowych, oraz projekty kopca pamiątkowego na „Polskiej Górze" z okazji uroczystości legjonowych, na pamiątkę przebytych bojów w roku 1916 pod dowództwem marszałka Piłsudskiego, ówczesnego naczelnika sił legjonowych.

Z wykresów oddział budowlany przedstawił z dziedziny statystyki budowlanej miast wołyńskich wykonanych przez inż. Filipowicza, a opracowanych na podstawie specjalnej ankiety rozesłanej do miast Wołyńskich, oraz szereg wykresów z Grobownictwa Wojskowego.

Drogi lodowe do wywózki drewna z lasu w skandynawskich krajach.

W ostatnich czasach w krajach Skandynawji znalazły szerokie zastosowanie drogi lodowe do wywózki drewna z lasu.

Próby z drogami lodowemi, wzorów amerykańskich przeprowadzone były w Skandynawji już niejednokrotnie, lecz wszyscy producenci drzewni uznali je jednogłośnie za nie odpowiednie i nie chcieli z nich korzystać.

Główną przyczyną negatywnego ich ustosunkowania się do dróg wzorów amerykańskich, były te okoliczności, że budowa ich wymagała ogromnych nakładów kapitału oraz potrzeby nabycia jednej pary własnych koni.

Jak wiadomo bowiem wywózka drewna z lasu po drogach lodowych, odbywa się zazwyczaj za pomocą pary koni, a włościanie kategorycznie odmówili wypożyczenia swych koni do powyższego celu.

Wszystkie te powody, zmusiły odnośne zainteresowane czynności do rozwiązania zagadnienia wywozu dre-

wna z lasu drogami lodowemi drogą praktycznych doświadczeń.

Nie tak dawno powstałe w Finlandji drogi lodowe, po których zwózka odbywa się na zwykłych, z okutemi płozami saniach w ciągu krótkiego czasu, znalazły szerokie zastosowanie wśród wszystkich tamtejszych producentów drzewnych.

W niniejszym artykule podajemy opis jednej z takich dróg, znajdującej się w północno-wschodniej Finlandji.

Droga ta została ułożona na przestrzeni 28 km.

Urządzoną jest w następujący sposób:

Gdy spadnie dostateczna ilość śniegu, potrzebna dla zwykłej sannej drogi (18 cm grub.) wówczas udeptuje się śnieg na drodze i przeciąga się po niej kilka razy za pomocą 4—5 koni t. z. „śnieżny pług" o zupełnie prostej budowie.

Przednia część pługa może być opuszczaną i podnoszoną przy pomocy dźwigni, a na płozach jego znajdują się żalazne strugi (heble), z których korzysta się tylko wtedy, gdy śnieg jest dostatecznie ubity.

Gdy powyższe zaistnieje, wówczas strugi opuszcza się w dół, które nacinają „kolej" na drodze w postaci niewielkich wyżłobień.

Po ukończeniu tej pracy — przystępują do polewania drogi wodą. Do polewania drogi, używane są zwykłe, drewniane skrzynie o pojemności 300—400 litrów wody; skrzynie te nie posiadają podgrzewaczy, jakie się znajdują przy polewaczach amerykańskich wzorów.

Stosowanie skrzyń (polewaczek) o tak nie dużej pojemności ma swą złą stronę, gdyż zachodzi potrzeba budowania studzien co 1 — 2 km.

Napełnianie polewaczek wodą, odbywa się bardzo szybko za pomocą niedużej pompy przez drewniane rury. Skrzynie te umieszczone są na zwykłych saniach i po napełnieniu wodą ciągnione są przez jednego konia. Z tyłu skrzyni umieszczone są trzy otwory, przez które wytryska strumieniem i woda, uderzając w deskę, specjalnie w tym celu umocowaną koło otwo ów, wskutek czego następuje równomierne polewanie całego toru drogi.

Polewanie wodą całego toru lodowej drogi jest główną właściwością drogi tego typu, przyczem oparciem dla koni są występy, uformowane przez nie przy poprzedniem ich przechodzeniu z pługiem po drodze.

Specjalne kucie koni, używanych do takiej pracy — nie jest praktykowane. Przy zwożeniu drewna wyżej wzmiankowanemi drogami odgrywają bardzo ważną rolę sanie, które są różne w różnych okręgach, lecz główną zaletą tych wszystkich typów sani jest ich lekkość.

Naogół — jak wykazuje praktyka, wydatki, związane z urządzeniem wyżej opisanych dróg, mało co są wyższe od kosztów przeprowadzania zwykłych śniegowych dróg, gdyż inwentarz lodowych dróg jest nadzwyczaj prosty i tani.

Dzienne wydatki, związane z utrzymywaniem w sprawności drogi lodowej na przestrzeni 28 klm. wynoszą około 150 zł.

Oprócz tych zasadniczych wydatków na utrzymanie sprawności drogi lodowej, trzeba ją dwa razy w miesiącu wyrównać i oczyścić przy pomocy „śnieżnego pługu".

Pomimo dużych, codziennych wydatków przy eksploatacji takiej drogi, przeprowadzenie jej opłaca się nawet w tych wypadkach, gdy przewóz drewna po niej nie jest duży, ponieważ szybko się wywozi po niej materjały drzewne z danej działki, a drogi nie trzeba burzyć, a więc unika się wszelkich związanych z tym wydatków.

Zagraniczny handel drzewny Polski w październiku r. b.

III.

Eksport i import drewna nawpółobrobionego w miesiącu sprawozdawczym wykazują niżej podane tablice:

Kraje pochodzenia wzgl. przeznaczenia	Przywóz		Wywóz	
	Drewno nawpółobrobione			
	Bele, belki i krawędziaki grub. pow. 10 cm.)			
	q	1000 zł	q	1000 zł
1. dębowe 58/1 d.				
Ogółem:	—	—	45.626	1.338
Anglja	—	—	25.445	767
Holandja	—	—	6.814	187
Niemcy	—	—	1.034	25
I—X 1928 r.	880	23	395.809	9.714
I—X 1927 r.	119	2	437.660	8.486
2. inne liściaste 58/1 d.				
Ogółem:	1	0,0	13.809	282
Anglja	—	—	6.101	141
Belgja	—	—	1.155	20
Holandja	—	—	3 051	54
Niemcy	—	—	2.998	53
Węgry	—	—	143	2
I—X 1928 r.	11	0,1	69.269	1.469
I—X 1927 r.	149	3	30.411	584
3. sosnowe 58/1 d.				
Ogółem:	—	—	153.765	3.428
Anglja	—	—	92.220	2.080
Belgja	—	—	15.158	337
Holandja	—	—	2.805	58
Niemcy	—	—	27.584	569
Węgry	—	—	427	11
I—X 1928 r.	1.163	20	2.216.310	43.016
I—X 1927 r.	1.606	26	4.737.449	69.400
4. joplowe i świerkowe 58/1d.				
Ogółem:	—	—	152.811	2.914
Anglja	—	—	51.084	980
Francja	—	—	51.147	913
Holandja	—	—	30 842	694
Niemcy	—	—	15.971	266
I—X 1928 r.	435	8	2.012 478	32.905
I—X 1927 r.	1.435	29	3.243.455	47.942
5. inne iglaste 58/1 d.				
Ogółem:	—	—	13.143	238
Czechosłowacja	—	—	6 522	107
Niemcy	—	—	4.536	99
Węgry	—	—	1.150	16
I—X 1928 r.	184	4	40.853	700
I—X 1927 r.	27	2	11.758	155
6. deski i łaty: dębowe 58/1 c, 53/1,				
Ogółem:	—	—	50.331	1.511
Anglja	—	—	3 584	114
Austrja	—	—	1.324	40
Belgja	—	—	4.427	136
Holandja	—	—	11.303	359
Niemcy	—	—	26.721	467
Szwecja	—	—	5 473	169
I—X 1928 r.	466	6	523 918	13 084
I—X 1927 r.	28	1	523 505	10.281

Kraje pochodzenia wzgl. przeznaczenia	Przywóz		Wywóz	
	Drewno nawpółobrobione			
	Belę, belki i krawędziaki grub. pow. 10 cm.)			
	q	1000 zł	q	1000 zł
7. inne liściaste 58/1 c, 59/1.				
Ogółem:	139	2	91.972	1.722
Anglja	—	—	994	25
Austrja	1	0,0	1.680	28
Czechosłowacja	—	—	4.838	92
Holandja	—	—	4.462	68
Łotwa	—	—	120	2
Niemcy	—	—	73.838	1.357
Szwecja	—	—	1.397	31
I—X 1928 r.	619	10	455.396	7.953
I—X 1927 r.	2.559	30	225.642	3.267
8. sosnowe 58/1 c, 59 1.				
Ogółem:	495	6	472.489	10.599
Anglja	119	1	8.516	232
Belgja	—	—	1.097	27
Holandja	—	—	5.274	123
Niemcy	193	3	439.271	9.808
Węgry	—	—	131	3
I—X 1928 r.	4.372	56	4.373.056	86.050
I—X 1927 r.	3.509	49	4.718.035	64.771

Rokowania z Niemcami.

Dowiadujemy się, że poseł Rzeszy w Polsce p. Rauscher uprzedził min. Twardowskiego, iż w najbliższych dniach wznowi rokowania o zawarcie traktatu handlowego w drodze dyplomatycznej. Jednocześnie nadeszły z Berlina wiadomości o spodziewanym przyjeździe do Warszawy p. Strohmeyera, specjalisty od spraw drzewnych. P. Strohmeyer przybędzie zapewne zaraz po świętach w ciągu przyszłego tygodnia. Należy zaznaczyć, że transporty drzewa do Niemiec ustały obecnie i do Dyr. kolejowych został rozesłany okólnik, wzbraniający podstawiania wagonów dla drzewa tartego, wysyłanego do Niemiec, o ile dane transporty nie posiadają odpowiednich zezwoleń na wwóz niemieckiego urzędu celnego

Niektóre firmy, pragnąc wywiązać się z zaciągniętych dawniej zobowiązań posiadaj zapewne takie zezwolenia względnie uzyskują je drogą normalną. Narazie jednak ruch ustał zupełnie. Inaczej natomiast przedstawia się sprawa kopalniaków, papierówki i innych materjałów drzewnych, nie objętych ramami umowy o prowizorjum. W zakresie tych materjałów wywóz jest wolny.

WIADOMOŚCI ZWIĄZKOWE.

Prowizorjum drzewne. Według ostatnich wiadomości sprawa prowizorjum jest na dobrej drodze. Podpisanie nowego układu spodziewane jest przed końcem bież. roku.

Reforma taryfy kolejowej. W wyniku konferencji, jaka odbyła się w Radzie Naczelnej w dniu 12. b. m. w sprawie ostatecznego opracowania nowej taryfy kolejowej w odniesieniu do drzewa, delegaci zrzeszonych organizacji uzgodnili swoje dezyderaty, wskutek czego do biura reformy taryf zostało wniesione szczegółowe opracowanie na piśmie projektu taryfy drzewnej.

Na wstępie, konferencja wyraziła pogląd, że do czasu stabilizacji pracy w przemyśle drzewnym reforma taryf kolejowych dla drewna, o ile ma ona na celu podniesienie wpływu przewozów kolejowych, winna być uważaną stanowczo za przedwczesną. Następnie, że podwyżka taryf w ciągu kampanji drzewnej musi wywołać ostry kryzys w przemyśle drzewnym, wobec czego nie może nastąpić wcześniej jak 1. paźdz. 1929 r.

Na skutek starań Zw. Poznańskiego nowa taryfa będzie przewidywała pewne ulgi dla transportu surowca z Kresów Wschodnich do Wlkp. i Pomorza, przeznaczonego do przetarcia ewentl. do przeróbki na eksport.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Świt D. L. P. Bydgoszcz.

Submisja w dniu 30. listopada 1928 r.

Sosna I—IV kl. 1014.04 m3 za m3 78.— zł

Nadleśnictwo Państwowe Drawsko D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 14. grudnia 1928 r.

Brzoza szczapy opałowe	za mp.	10.40 zł
Sosna wałki	„	8.20 „

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa.

ŚLĄSK POLSKI:

Ceny w okresie od 1. XI. do 1. XII. 1928 r.

I-co stacja kolejowa.

Dłużyce sosnowe	za 1 m3	10—13 dol.
Drewno kopalniane	„	4,75—5 „
„ papiernicze	za 1 mp.	3,60—4 „
Sosnowe materjały tarte stol.	za 1 m3	180—230 „
„ deski podłogowe hebl. i szpunt.	„	165—175 „
„ kantówki	„	130—145 „
„ łaty 4"×6"	„	125—135 „
„ i świerkowe deski 40—50 mm	„	120—130 „
„ legary 10×10 mm	„	120—130 „
„ szalówki	„	95—100 „
„ drągowiny do robót beton.	„	55—60 „
Listwy podłogowe 3"	za 1 m.b.	0,52—0,55 „
Dębowe materjały stolarskie	za 1 m3	220—250 „
Bukowe „ „	„	140 „
Deszczółki dębowe posadzkowe	za 1 m2	13—15 „
„ bukowe „	„	12—13 „

Ceny materjałów tartych z jodły i świerku 0 5—10% niższe.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 21. 12. 1928 r., na żyto: 30.00—33.50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Wszystkim naszym Szanownym Czytelnikom składamy na tej drodze

„SERDECZNE ŻYCZENIA ŚWIĄTECZNE".

REDAKCJA.

Eksport z Polski do Niemiec w październiku r. bież. wynosił w (tonach): okrąglaków 62 tys., kopalniaków 21,8 tys., drewna ciosanego 8,1 tys., materjałów tartych 77,8 tys. Ilość ta kwalifikuje Polskę na pierwsze miejsce wśród dostawców drewna na rynek niemiecki.

Austrja. Eksport na rynek niemiecki w październiku kształtował się jak następuje: okrąglaków 32.100, kopalniaków 700, mat tartych 21.300, progów kol. 4,400, papierówki 5.700 ton.

Z powodu przypadającego św. Bożego Narodzenia na środę 26. XII. r. b., następny Nr. Rynku ukaże się w piątek tj. 28 grudnia.

Notowania dewiz z dnia 21. grudnia 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57.82	47.10	43.29	11.25	—	—	58.17	79.56
Poznań	8	—	100 zł	—	—	47.10	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.38	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	122.854	—	20.353	23.84	609.—	—	123.66	169.04
Belgja	4	123,94	100 belg.	—	—	58.305	34.872	13 92	355.—	—	72.17	98.74
Bukareszt	6	172,—	100 l.	—	—	2.522	809	0.60	15.30	—	3.12	4.26
Budapeszt	7	155,90	100 pengo	—	—	73.02	27.865	17.45	—	—	90 42	123 57
Holandja	4 1/2	358,31	100 gld. hol.	—	—	168.34	12.07.87	40.19	1025.—	—	208.42	285 25
Kopenhaga	5	238,88	100 k. d.	—	—	111.90	18.177	26.71	—	—	138.52	189.50
Londyn	4 1/2	43,38	1 funt szterl.	43.28	25 00	20.335	—	4 85,—	124.02	—	25 17	34.44
Nowy York	5	8.9141	1 dolar	8.90	—	4.1895	4.85.41	—	25.54	—	5.19.55	709.—
Paryż	3 1/2	172,—	100 fr. franc.	34.91	—	16.40	124.01	3.91	—	—	20.30	27.77
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	12.419	163.81	2.96	—	—	15.36	21.02.37
Rzym	5 1/2	172,—	100 l.	46.72	—	21.94	92.66	5.23	133.95	—	27.16	37 05
Szwajcarja	3 1/2	172,—	100 fr. szwajc.	171.99	—	80.785	25.163	19.28	492.—	—	—	136.81
Sztokholm	4 1/2	238,88	100 k. szw.	233 96	—	112.23	18.110	26 80	634.—	—	138.92	109.—
Wiedeń	6 1/2	125.43	100 szyling.	—	—	59.025	34.47	14.07	—	—	73 07	—

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

oglaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
28. XII. 28.	10^{00}	P. N. Zielonka (kancelarja)	d. - pozn.	dąb	I-V		1241,48				143	1593	S	
	10^{30}	Ignacy Kalla Lutowo	w. - pom.	sosna	I-III		100,—				141	1581	L	
	11^{00}	P. N. Rychtal (kancelarja)	d. - pozn.	sosna dąb świerk	I-IV I-V I-IV		3789,50 518,57 722,—		45,—		141	1584	S	w tem † sosn. 62,50 m³ dębu 4,27 m3, świer. 1,— m3
	12^{00}	P. N. Bartel Wielki (kancelarja)	d. - toruńska	sosna świerk	I-IV III-IV	4392 29	4187,94 7,67	26,49	85,—		139	1552	S	w tem † 208,73 m3
	12^{00}	P. N. Hajnowskie (kancelarja)	d. - białow.	sosna dąb lipa świerk			293,03 5,64	353,—		485,70 43,80 3621,5 76,60	140	1576	L iS	
29. XII. 28.	11^{00}	P. N. Leszno (kancelarja)	d. - pozn.	sosna dąb	I-IV IV-V		2087,21 6,75				141	1585	S	w tem † sosn. 37,65 m³
31. XII. 28.	12^{00}	P. N. Szerezewskie (kancelarja)	d. - białow.	sosna			1699,67				140	1575	L iS	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna		1747	1446,05				139	1548	S	
2. I. 29.	11^{15}	P. N. Międzychód (kancelarja)	d. - pozn.					466,69			141	1583	L	w tem 50% nadpsute
3. I. 29.	10^{00}	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.	dąb inne gat.			7240,—			10835,-	142	1588	L iS	na pniu
	12^{00}	D. L P. Radom (kancelarja)	d. - radom	dąb inne gatun. liśc.			728,77 33,64				139	1549	S	
4. I. 29.	14^{00}	N. Baszków (lokal p. Jasińskiego w Kobylinie)	w. - pozn.	sosna	I-IV	2944	1623,38				141	1585	L	
10. I. 29.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d - radom.	sosna jodła buk róż. liś. gatunki			1222,42 2348,91 73,28 78,—				143	1542	S	

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego, ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.